

liščín

prostor

2. pololetí školního roku 2020/2021

Druhé číslo časopisu *Eliščin prostor* vychází zpětně za druhé pololetí školního roku 2020/2021. Většina tohoto čísla je věnována zejména pracím našich žáků psaných v jazyce českém i anglickém.

Na úvod přinášíme článek o expedici programu DofE, která proběhla ve dnech 17. – 18. června.

Dále naleznete velmi zdařilé texty žáků z 8. C. Povedená líčení o jaře a vtipné monology zákeřného koronaviru jsou jakýmsi ohlédnutím za distanční výukou.

Nudná deštivá odpoledne Vám zase zpříjemní několik humorných vypravování od žáků ze 7. A, která rozhodně stojí za přečtení.

A pokud byste se rádi schovali před letním deštěm či neúprosným sluncem do chladu Vašeho pokoje k televizní obrazovce, přinášíme Vám filmové recenze žáků 9. ročníku. Ty jsou ovšem psány v angličtině, takže si kromě dobrých tipů třeba odnesete i nějaké to obohacení v podobě nových slovíček.

Poslední řádky úvodníku bychom opět rádi využili k výzvě všem žákům naší školy. Pokud si přejete čímkoliv přispět do příštího čísla časopisu, textem, obrázkem, křížovkou apod., neváhejte svou práci poslat na tahalova@zseliska.cz. Koneckonců, *Eliščin prostor* je Váš prostor. Prostor vyjádřit se.

Za ZŠ Eliška Zdeňka Tahalová

ZŠ Ústí nad Labem
El. Krásnohorské

Proud to deliver

THE DUKE OF EDINBURGH'S INTERNATIONAL AWARD

Jak jsme již uvedli v předchozím čísle, naše škola patří mezi poskytovatele mezinárodního programu DofE¹. Naši žáci plnící tento program absolvovali ve dnech 17. – 18. června významnou expedici, která je součástí úspěšného absolvování programu.

Před samotnou expedicí museli všichni účastníci nejdříve absolvovat přípravný výcvik. V rámci jednoho celého dne se žáci učili základy první pomoci, zdravotní péči, navigaci pomocí mapy a plánování trasy, stavění stanu, přípravu jídla v terénu a další dovednosti nutné pro absolvování dobrodružné expedice.

Na samotnou expedici se poté účastníci vydali ve čtvrtek 17. června. Nejprve se dopravili vlakem na Česko-Kamenicko, odkud pokračovali pěšky do cílové destinace, kde nakonec postavili stany.

Všichni účastníci expedice byli rozděleni do čtyř skupin pod vedením Mgr. Piherové, Mgr. Vosáhlové, Mgr. Jecha a Mgr. Lédla. Každá skupina čítala čtyři až sedm členů a měla stanovený vlastní cíl. Cílem jedné ze skupin bylo zmapování výskytu brouků v Lužických horách.

Účastníci si s pomocí mapy naplánovali trasu cesty, na níž měli splnit svůj cíl. Je ovšem všeobecně známo, že plány často zůstanou jen na papíře, a právě o tom se přesvědčili i naši žáci. V průběhu cesty narazili na ceduli, která zakazovala vstup do lesa z důvodu nebezpečí padání větví. Museli tak svou trasu upravit, nicméně i poté narazili ještě na několik takových cedulí se stejným varováním. Žákům tak nezbylo nic jiného, než se dobrý kus cesty vrátit, téměř až do České Kamenice, odkud přišli. Museli nakonec zcela změnit trasu a jít po jiné straně, než plánovali. Zlatý vrch, na který se tak dle své původní trasy měli dostat, bohužel nakonec nenavštívili, nicméně i přesto se jim podařilo naplnit cíl expedice, tedy zkoumání výskytu brouků v této lokalitě.

Kvůli cedulím zakazujícím vstup do lesa a následným změnám trasy ušli naši žáci neuvěřitelných 17 kilometrů. Tento výkon je o to úctyhodnější, že měli naprostý zákaz používání elektroniky, takže si museli vystačit s pouhou mapou. Celou trasu navíc absolvovali s veškerým vybavením, tedy s batohy plnými osobních věcí, stany i karimatkami.

¹ Více informací naleznete na našich webových stránkách <https://www.zseliska.cz/cz/dofe#content>.

O pravidelný pitný režim se staral zdravotník, který byl vybrán z řad každého týmu. Zdravotník ukládal pravidelné přestávky, hlídal pitný režim a vytahoval mj. také klíšťata.

Jednou z podmínek pro úspěšné absolvování expedice bylo uvaření teplého jídla, žáci tedy museli být vybaveni plynovými hořáky. Pochutnali si tak například na kuskusu s tuňákem a zeleninou, který, připraven takto vlastním úsilím, chutnal o to lépe.

Ráno si museli žáci velice rychle zabalit a v devět opět vyrazili. Museli stihnout vlak z Horní Kamenice v půl třetí odpoledne. Tentokrát už naštěstí nemuseli měnit trasu a ušli asi 10 kilometrů.

Kvůli nuceným změnám trasy s pomocí pouhé mapy čelili účastníci expedice do té doby naprosto nevídaným překážkám. Museli bezvadně spolupracovat a byli nuceni improvizovat. Tak zažili to, co přesně si program DofE klade za cíl – překročení vlastních hranic a opuštění komfortní zóny, a dokázali si tak, že jsou s to zvládnout věci, o kterých si do té doby ani nedokázali představit, že by je kdy dokázali.

Většina našich žáků plní program na bronzové úrovni, nicméně jsou zde i tací, kteří plní úroveň stříbrnou. Nejvyšší úroveň programu DofE, tzv. zlatá úroveň, se otevírá mladým lidem, kteří dovršili 16 let. Pod záštitou naší školy, coby poskytovatelem programu, ji mohou plnit i naši dávní absolventi, příp. zájemci z řad veřejnosti.

Po absolvování jedné z úrovní získají absolventi mezinárodní certifikát, který je dnes zohledňován některými středními a vysokými školami, a dokonce i některými zaměstnavateli při přijímacím řízení.

Pokud máte i Vy zájem o tento program, nebojte se výzev a chtěli byste rovněž zjistit, co všechno dokážete, nebojte se přihlásit. Naše škola nabírá nové členy na příští školní rok v průběhu září. V případě zájmu kontaktujte koordinátorku programu Mgr. Piherovou, případně vedoucí programu Mgr. Jecha, Mgr. Lédla, Mgr. Vosáhlovou nebo Mgr. Bc. Alinčeho.

Jaro je tu... Tak zní téma líčení, která Vám přináší žáci 8. C. Ačkoliv je jaro již dávno za námi, proč se za ním neohlédnout zpět? Snít o jaře můžeme v kteroukoliv roční dobu a proč si nepřipomenout krásy toho letošního, když právě to bylo pro mnohé tak náročné...

Jaro se ujímá vlády

Zima byla dlouhá a krutá. Byla řada na Jaru, aby převzalo vládu. Zima samozřejmě nebyla nadšená, ale já se těšila na teplo.

Když se Jaro konečně ujalo vlády, tak začaly divy. Najednou jste mohli cítit, jak vás teplý vítr hladí po tváři. Tam, kde dříve ležel sníh, se najednou roztáhla zelená tráva. Bylo slyšet bzučení včel a tekoucí potok, který roztál pod teplem hřejivého slunce. Už jsme nemuseli nosit dlouhé kabáty a mikiny. Sice bylo po ránu pořád trochu chladněji, ale odpoledne vylezlo slunko a cítili jsme hřejivé paprsky, jak kolem nás tancují.

Doufám, že tu jaro zůstane trochu déle než minule.

Jaro přichází

Po dlouhé a kruté zimě se probouzí jaro.

Slunce začíná natahovat své paprsky a s ním přichází k životu vše okolo nás. Tráva už se neschovává pod sněhovou peřinou a první sněženky vykukují na zem. Na lukách si také ptáčci začínají zpívat své písně. U jezírka je slyšet veselé šplouchání všech barevných rybek. Pilné včelky opylovávají kvetoucí stromy, jež jsou plné pylu.

Jaro je krásné období plné barev a života.

Mocný čaroděj Jaro

V březnu k nám přichází čaroděj, který umí velké věci. Dokáže začarovat celý svět, aby tu vypadal jako v pohádce. Z ponuré zimy se najednou vše rozzářilo.

Na jaře cítím rozkvétající květiny, které voní jako ten nejkrásnější parfém na světě. Začaroval sluníčko a to nám začalo malovat červené flíčky na tvářích. Jé, teď jsem cítila, jak mi jarní vánek hladí tvář. Vůně vzduchu na jaře je balzám na duši pro všechny z nás. Včelí bzučení je, jako když se zaseklo rádio, ale k jaru to patří.

Bohužel zde může čarovat jen tři měsíce.

Jaro

Ach. Zima končí. Jaro přichází. Venku je vidět, že sníh taje. Ptáčci zpívají. Včelky v úlech bzučí. To je nádhera. Už se snad nic nemůže pokazit, pokud se zima nebude bránit.

Ale ona se brání, jen my to nevidíme. Protože spíme. Každé ráno a každý večer z posledních sil útočí. Přes den jen kroupy snese, na víc už jí síly nestačí. Snaží se tu ještě zůstat, ale jaro ji už vytlačuje. Stejně přijde další rok. Podzim sněhem omráčí.

Čarovné jaro

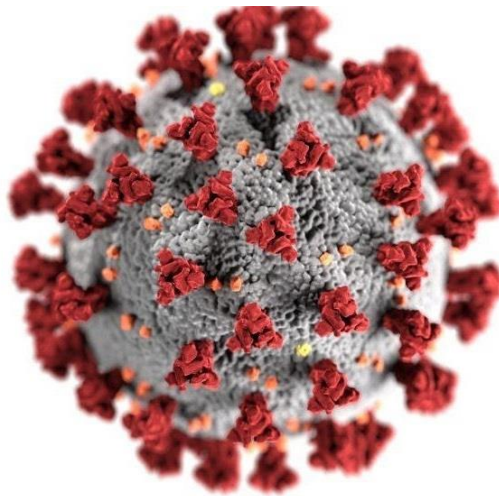
Zdravím všechny, tady Jaro. Konečně nastal můj čas, tak se vám jdu představit.

Přede mnou vládne drsná zima, která se z královského trůnu velmi těžce sesazuje. Nejraději by kralovala pořád, ale to není možné. Trvá mi to chvíli, než si sílu vlády přeberu plně do svých rukou. Když se mi to povede, mám z toho obrovskou radost a začíná můj krásný voňavý bál. V přírodě lze vidět, jak se všechno krásně zbarvuje jako omalovánka. Moc rádo pozoruji, jak si procházející se lidé užívají náramnou procházku plnou krásných vůní a barev. Pomůžu sněženkám a bledulím vylézt zpod studeného sněhu. Musí pro ně být těžké vystrčit hlavičku z takové zimy, ale poté je zahřeji svými teplými paprsky. Moje vláda zajisté probouzí i zvířata. Začnou se vracet stěhovaví ptáčci, jejich hejna připomínají let tryskáče. Svým teplým větříkem hladím lidi po obličeji, cítí se po něm svěže a čerstvě, jako v ráji.

Koronavirus, COVID 19, SARS-CoV-2, korona, kovid – to všechno jsou označení pro katastrofu, která nás sužovala po většinu tohoto školního roku. Vzala nám mnohé, něco nám snad i dala, ovšem bezesporu se nám také trvale vryla do paměti.

Svou stopu nezanechal koronavirus jen na dospělých, ale také na dětech. Následující práce žáků z 8. C zajímavým způsobem dokládají, jak někteří naši žáci pandemii vnímají.

Monolog koronaviru, tak by se dalo shrnout ústřední téma všech prací. Zpříjemněme si chvíle jejich přečtením, opravdu stojí za to. Na závěr vzkážme panu Koronaviru, ať se chytí za ruku s paní Pandemií a společně se odporoučí do zapomnění a dopřejí nám klidný a pohodový příští školní rok.

Konečně ovládnou celý svět

Dostal jsem jméno Covid 19. Mé jméno se mi líbí. Jsem na sebe hrdý, protože se mi daří ovládat celý svět.

Jsem neviditelný jako duch. I když jsem malý, dokážu velké věci. Díky lidem se mi daří skákat z jednoho na druhého. Mám velmi rád, když jsou lidé neopatrní, protože se k nim lehce dostanu a je mi u nich dobře. Nějací lidé mě nezvládnou a musím s nimi k doktorovi. Doktory nemám rád, protože mi chtějí překazit plány. Mají velké jehly, jako vysoké budovy, a nějaké masky, do kterých se nemůžu dostat. Když se dostanu na člověka, který má dobrou imunitu, může mě v klidu roznášet dál a dál, protože o mně ani neví. Rád kradu lidem čich a chuť. Občas, když se lidé vyléčí, nechci jim svoje ukradené věci vrátit.

Ach jo, nejvíce se bojím toho, že se nějakým chytrým pánům podaří vymyslet nějaký lék. Brr, a to bych opravdu nerad. Tak a teď už musím jít zase skákat jako blecha, aby se mi opravdu podařilo zvítězit.

Cesta za kamarády

Už je to rok, kdy jsem poprvé přišel na svět. Můj hlavní cíl byl najít co nejvíce kamarádů. Řekl bych, že se mi to docela podařilo.

Snažím se skamarádit i s lidmi. Bohužel, oni nejsou tak nadšení. Když je přijdu navštívit, pořád jenom kýchají a smrkají. Je to poněkud divné a nezdvořilé vůči mé osobě. Snažím se být milý, ale oni se mě pouze pokoušejí zbavit nějakou vakcínou a dezinfekcí. Najdou se ale lidé, kteří si nemyjí ruce, nepoužívají dezinfekci a nejsou čistotní. Ti jsou moji oblíbení kamarádi.

Pokusil jsem se získat co nejvíce přátel a uspěl jsem. Moc se mi tu líbí. Myslím, že tu zůstanu déle. Jen se budu muset vyhýbat doktorům.

Pozor na mě!

Dejte si všichni pozor, já jsem nebezpečný vir. A přišel jsem k vám na návštěvu z Číny.

Umím zabíjet lidi. Když se mnou nakazíte, nedopadnete dobře. Některým z vás způsobím jenom rýmu, teploty nebo ztrátu chuti. Pro vás ostatní to může být problém, připravím vás o dech. Jsem hodně zákeřný, dokážu vám zrušit plány na celý měsíc. Když mě někdo má a kýchne, už se mi další nevyhne. Nebudete se moct stýkat s rodinou nebo přáteli. Můj průběh je velmi zajímavý. Někteří lidé ani nebudou vědět, že mě mají, ale pro jiné to bude i nepříjemné.

Chcete se mi vyhnout? Tak si pořádně myjte ruce a dávejte si pozor, když budete venku. Jsem opravdový dareba a vsadím se, že byste mě nechtěli chytit.

Kdo s koho?

Jmenuji se Koronavirus a pocházím z Wu-chanu. Můj tatínek je velmi úspěšný vědec, ale pár vzorků mu bohužel uteklo a já byl mezi nimi.

Když se mi ale povedlo konečně utéct z té jeho odporné laboratoře, kde zkoumají netopýry, tak jsem chtěl hodně kamarádů. Začal jsem chodit po světě rychlostí světla a cestou jsem si zanechal spoustu kamarádů. A když už nás bylo hodně, rozhodli jsme se ovládnout svět a všechny ty podřadné lidi si podrobit. A když už se nám to podařilo, tak se začali bránit. Jakmile jsme již zaplnili všechny nemocnice, lidé si přinesli zbraň tak velkou jako mrakodrap a silnou jako tank. Byla to vakcína. Avšak vakcína byla tak silná, že jsem pomalu začal přicházet o svoje kamarády, a to jsem jen tak nechat nemohl. Domluvil jsem se s dalšími kamarády z Jižní Afriky a Velké Británie, jestli by mi nemohli pomoci. A to víte, že pomohli, vzbouřili se a spojili se s dalšími onemocněními a vyslali mutace do světa. Tyto mutace nám velmi pomohly, protože momentální vakcíny proti nim nic nezmqžou.

A uvidíme, jak to bude dál, já se nikdy nevzdám. Uvidíme, kdo s koho?

Z pohledu viru

Od té doby, co mě rok 2019 vyzval ke zničení světa, jsem se dost posunul na žebříčku slávy mezi ostatními nemocemi.

Ebola si sice ze mě furt utahovala, že pomalu neumím ani zabít. Ale od té chvíle, co jsem jí ukázal, kolik lidí jsem nakazil a zabil, už mlčí. Rok 2020 ze mě má taky radost. Je to jeden z mála roků, který se opravdu snaží a uvědomuje si, jak jsem důležitý. Momentálně si vedu velmi dobře. Trochu jsem zmuťoval a jsem agresivnější. Lidstvo navíc ztrácí trpělivost a přestává na mě brát ohled, což mi taky dost hraje do karet. Bohužel vynalezli vakcínu, ale té je málo, takže se zatím zas tak nebojím. Pořád mám ale trochu strach, že dopadnu jako chřipka, které se teď už nikdo nebojí. To se ale snad nestane. I když jsem jedna z nejvíc rozšířených nemocí světa, mám pořád ke komu vzhlížet. Třeba takový černý mor. Podařilo se mu vyhladit 50% tehdejší evropské populace. To byla teprve legenda.

Doufám, že se jednoho dne dostanu tam, kam on, a budu taky tak slavný, že se o mně všechny nemoci budou učit ve škole.

Ted' jsem králem já!

Pokud mě ještě neznáte, o čemž dost silně pochybuji, tak jsem koronavirus, někteří mi říkají Covid 19. Jsem smrtelný virus z Číny, ale snažím se ovládnout celý svět a celkem se mi můj plán daří.

Sám bych se popsal jako škodolibý, či dokonce i zlý. Jsem to prostě já. Největší radost mi dělá počet nakažených osob. Zpovzdálí sleduji zprávy a všechny ty vyděšené lidi, je to až komické. Líbí se mi sledovat, jak se většina lidí bojí vystrčit patu z domu. Ale také paradoxně mám rád osoby, co nedodržují všechna ta zvláštní opatření. Díky těmto lidem se totiž rozšiřuje moje moc a nabírám na síle. Můj největší strach je vakcína, čekal jsem, že lidem bude déle trvat, než ji vyvinou, či dokonce nikdy. Teď ale vakcína je a obávám se, že začne zabíjet čím dál tím víc mých přátel. Nesnáším veškeré desinfekce nebo jakoukoli hygienu. Všichni začali nosit takové vtipné „zobáky“, které nazývají respirátory. Předtím nosili ještě roušky, ale zjistili, že rouška pro mne opravdu není překážkou. Nejvíce se bojím toho, že jednoho dne mě lidé přemůžou, jelikož se říká „vše jednou končí“. Ale doufám, že se to nestane. Mé přání je ovládnout celý svět a vymýtit lidstvo.

Svého boje za zničení lidstva se jen tak nevzdám a budu tu kralovat ještě pěkně dlouho!!!

Žáci 7. A psali v rámci hodin slohu vypravování. Měli na výběr z těchto tří témat:

- *Začalo to úplně nevinně...*
- *Nezapomenutelné prázdniny*
- *Můj zvláštní sen*

Většina žáků si vybrala téma první a navázala zcela smyšleným příběhem. Některé z nich přinášíme níže. Rovněž zde naleznete také dvě velmi zdařilé práce na téma *Můj zvláštní sen*.

Příběh musí být vyřčen, jinak se nezrodí příběh.

Ále jsou to ty nevyřčené příběhy, které jsou nejdíče dojímavé.

J. R. R. Tolkien

Můj zvláštní sen

Jednou v noci jsem spal a zdál se mi velice zvláštní sen. Objevil jsem se v divném lese, nikde nic nebylo a všude bylo ticho. Nevěděl jsem, co mám dělat. Chvilí jsem chodil sem a tam a pak najednou jsem uslyšel zvuk. Znělo to jako nějaká vesmírná loď. Viděl jsem jí, jak nade mnou proletěla a najednou zmizela. V tu chvíli se vše v okolí 100 metrů rozvlnilo.

Napadlo mě jediné – našel jsem vstup do Wakandy. Vstoupil jsem dovnitř, vše bylo nádherné, přede mnou se objevil nádherný palác. Byl celý ze zlata, stříbra a diamantů. Vpravo od paláce byla dráha na zavodnění, kde se projížděl slavný Blesk McQueen. Vlevo byly domy, z velké části luxusní vily. Uprostřed byla dráha, kde právě přistála vesmírná loď, kterou jsem před chvílí viděl venku. Z ní vystoupí Král Wakandy, vedle něj stojí princezna. Byla nádherná, na sobě měla překrásné modré šaty.

Pak, z ničeho nic, se rozezněly zvony a všichni měšťané vyšli na náměstí, z paláce vyšel pán v bílém hábitu a řekl: „Dobrý den všem, dnes je velice zvláštní den. Je den výzev. Jestli by někdo chtěl, může vyzvat krále na souboj o trůn.“ Chvilí jsem přemýšlel. A tak jsem se přihlásil. Byli tam další tři hoši.

Dalšího dne nás vzali a dali nás do takové místnosti, kde byla spousta zbraní, a každý jsme si měli vybrat. Vybral jsem si kopí. Pak jsme postupně šli na řadu. Šel jsem jako poslední a po tom za mnou přišel sluha a řekl: „Jsi na řadě,“ a tak jsem se zvedl a šel jsem tam.

Boj trval dlouho, bylo to velmi vyrovnané a v tu chvíli, co jsem krále propíchl, probudil jsem se. Došlo mi, že to byl jen pouhý sen. Ale věřím, že Wakandu někdy najdu i v reálném životě.

(opraveno)

Petr Herink, 7. A

Začalo to úplně nevinně...

Jednoho dne jsme si koupili malinkou a roztomilou kočičku. Byla zrzavá a měla černé břicho a roztomilá černá očička. Měli jsme pro ni připravené všechno, dokonce i pelíšek s polštářkem.

Ovšem kočička chtěla spát se mnou v posteli. No, tak šel den s roztomilou kočičkou a pak to přišlo. Noc. Tak jsme spali v posteli a já jsem usnul. Ale kočička ne, protože úplně normální kočička nebyla. Uměla měnit podobu na různé věci (např. různá monstra, zvířata i věci).

V noci jsem se vzbudil, protože jsem slyšel divné vrzání. Pocházelo to ze šatníku. Báł jsem se, ale i tak jsem se tam šel podívat. Otevřel jsem šatník a nic tam nebylo. Tak jsem se otočil k posteli a koťátko tam nebylo. Tak jsem si říkal, kde jen je, a pak jsem viděl polootevřené dveře. Otevřel jsem je a vyšel na chodbu a otočil jsem se směrem do kuchyně. Ale z kuchyně pocházely divné zvuky. Tak jsem se vydal po schodech dolů do kuchyně. Šel jsem tam a rychle rozsvítil, ale nikdo ani nic tam nebylo. Tak jsem si říkal: „Co to může být?“ Tak jsem se vrátil do pokoje a kočička byla na posteli.

Ale kočička podivná nebyla. Ten rachot dělal malý mýval a s tou kočičkou jsem si to všechno vymyslel. Zavvonil zvonec a případu byl konec.
(opraveno)

anonymní příspěvek

Začalo to úplně nevinně...

Tento příběh se doopravdy stal. Všechno to začalo nevinně. Byl jsem nemocný a starala se o mě máma. Doma máme dva psy. A já jsem se ten den o ně nemohl starat, tak se o ně starala máma.

Ležel jsem doma v posteli. Bylo asi 11 hodin ráno a hrál jsem *The Last of Us*. V tom najednou se rozrazily dole dveře a slyšel jsem mojí mámu křičet: „Pomoc!“ Vyběhl jsem z mého pokoje a běžel jsem po schodech dolů. To, co jsem tam viděl, už nikdy nezapomenu. Viděl jsem tam mojí mámu v kaluži krve, a jak se drží za předloktí. Náš pes ji pokousal.

Naběhla mi dávka adrenalinu. Běžel jsem rychle pro můj mobil a volal jsem 155. Chvilku to nebrali, ale za chvilku to zvedli. Řekl jsem všechno potřebné: jméno, adresu, co se stalo atd. Řekli mi, abych ránu zaškrtil třeba ručníkem. Vzal jsem ručník a zaškrtil to. A poslali záchranku. Šel jsem ven a čekal na záchranku. Objevila se cca za 10 minut. Zavedl jsem je dovnitř. Mezitím máma zavolala tátovi a on také přijel. Řekl, že toho psa zabije. Moc jsem se mu nedivil.

Teď jsme v přítomnosti, pes furt žije a máma teď má na předloktí jizvu ve tvaru Nike.

(opraveno)

Martin Kalamen, 7. A

Můj zvláštní sen

Jeden večer při úplňku se jedna dívka připravovala ke spánku. Když ulehla, chvíli se převalovala a po chvíli usnula. Avšak zdál se jí zvláštní sen.

Když otevřela oči, uviděla tvář. Ta tvář patřila muži. Jeho havraní pramen vlasů mu spadnul do zelených očí.

„Kdo jsi?“ zeptal se najednou. Z jeho hlubokého hlasu jí mrazilo po zádech.

„Já...“ dívka se zastavila uprostřed věty, jako by sama nevěděla. „Jmenuji se Anita,“ řekla dívka.

„Kde ses tu vzala?“ řekl muž hrubě.

„Také tě ráda poznávám,“ odsekla Anita.

„Jsem Tadeáš.“

„Ráda tě poznávám, Tadeáši,“ odpoví mu.

Najednou zaslechli troubení trumpet a v tu chvíli se v Tadeášových očích objevila hrůza. Zbělal. Najednou zakřičel: „Musíme pryč, není tu bezpečno!“

„Co se stalo? Kdo to je?“ Anita nechápala, ale i přesto běžela za Tadeášem. Běželi lesem, až narazili na zámek. Oba dva vletěli rychlostí světla do trůnní síně.

„Králi, omluvte mou náhlou přítomnost, ale král z Východního království opět napadnul lesy,“ řekl zadýchaně.

„Už zase? A kdo je ta dívka vedle tebe?“

„Ano, králi, už zas. A tohle...“ podíval se na udýchanou Anitu, „to je Anita.“

„Je nám potěšením, lady Anito,“ řekl král.

„Potěšení je na mé straně,“ odpoví mu Anita.

„Tadeáši, snažili jsme se to oddálit co nejvíce, ale budeš muset zabít východního krále.“

„Ovšem, můj pane. I když nerad, tak pro vás a pro království jsem ochotný obětovat svůj život!“

V Anitiných očích se objevila starost. I když znala Tadeáše krátce, cítila se mu dlužna. Zachránil jí přece život, nebo ne? Což jí přivádělo k otázce, která jí plula hlavou.

„Proč je ten východní král tak nebezpečný?“ zeptala se náhle.

„Je to Král smrti,“ odpověděl jí Tadeáš.

„Není to tak jednoduché,“ začal vyprávět král. „Kdysi dávno byl východní král náš přítel. Chodili jsme na lov a pořádali hostiny. Avšak východní král chtěl víc. Chtěl ovládnout svět. Proto uzavřel smlouvu s Ďáblem.“

Anita se zhrozila. Podívala se na smutného, ale zároveň našťavaného Tadeáše. Král pokračoval.

„Od té chvíle zabije všechny, kdo se mu pokusí odporovat.“ Dívka se trhaně nadechla a jediné, na co se zmohla, bylo přikývnutí.

„Vyrážíš hned za úsvitu a mladá slečna může jít s tebou, pokud se nebojí. Přejeme ti pokoj na duši.“

Tadeáš s Anitou se poté odebrali do pokoje. Anitě pořád dokola hrála v hlavě slova „přejeme ti pokoj na duši.“ Co tím král myslel?

Když došli do pokoje, Anita se zeptala: „Proč sloužíš králi?“ Muž odpověděl:

„Můj otec mu byl dlužný. Dlužil hodně peněz a také kvůli němu bylo zabito několik mužů. Proto, když král zjistil, že má syna, vzal si ho jako platbu,“ řekl bezvýrazně. „Ale mým snem nikdy nebylo stát se rytířem,“ dodal.

„A co tedy?“ vyzvíдалa Anita.

„Stát se malířem, žít se svou ženou v lese a mít dvě, tři děti.“

„Páni, to je úžasný sen,“ odpověděla dívka. „Ukážeš mi nějaký obrázek?“

„Ne,“ odsekl Tadeáš.

„Ale no ták...“ Anita byla neodbytná.

„Dobře, ale pouze jeden,“ řekl Tadeáš.

Když dívka uviděla obrázek, srdce se jí krásou skoro zastavilo. „Je nádherný,“ řekla.

„Dík. Ale teď už pojd' spát.“

„Dobrou noc,“ řekla a s těmito slovy usnula.

Ráno se probudil Tadeáš. „Musíme vyrazit,“ řekne jí. „Dobrá, hned se připravím.“

Po pár minutách vyrazili na cestu. Byla to dlouhá cesta a Anita se dozvěděla mnoho novinek o Tadeášovi. Například že měl mladší sestru, která mu jako malá umřela kvůli nemoci. Nebo také že jeho matka milovala slunečnice a že každou středu jí nosil tři, protože 3 bylo její oblíbené číslo. Ale Anitě hrál v hlavě pouze jeho sen – rád kreslil a jeho oblíbená barva byla modrá a tmavě zelená. Rád kreslil lesy a náhodné lidi.

Cesta jim trvala už den a večer, když našli bezpečné místo pro přespaní, Anita našla skicák, který patřil Tadeášovi. Když ho otevřela, spatřila svůj portrét. V tu chvíli jí srdce zaplesalo a uvědomila si, že k téměř neznámému muži cítí něco víc. Co si však neuvědomila, bylo, že Tadeáš je stále vzhůru.

„Musím ti něco říct,“ řekl klidně. Anita se na něj podívala se zvláštním výrazem, jako kdyby měla strach, co řekne, ale zároveň jí zajímalo, co má na srdci. „Král nemůže našeho nepřítele zabít, protože by musel sám zemřít.“ Anitě se zastavilo srdce, tušila, co tím chce říct, ale i přesto se zeptala: „Co tím chceš říct?“

„Musím zemřít, abych mohl krále smrti zabít,“ řekl smutně. Anitě se zlomilo srdce. Začala litovat, že má city k tomuto muži. Se slzami v očích si lehla a snažila se usnout. Avšak srdce jí to nedovolilo. Měla strach a chtěla udělat cokoli pro to, aby tento osud zastavila.

Když se ráno probudila, slyšela křik. Tadeáš už stál s mečem v ruce a křikl na ní: „Zůstaň tam, kde jsi!“

„Co se děje?“ zeptala se Anita rychle.

„Král smrti si pro nás jde. Asi budu muset umřít dřív, než jsem počítal.“

Když tuto větu dořekl, Anitino srdce bylo zničenější než doteď. Najednou uslyšela dupot koní a z ničeho nic se vynořil východní král.

„Jsi odvážný, že se mi snažíš postavit pro to, abys ochránil tu dívku. Ale bude tě to zbytečně stát život.“

„Pro tohle jsem se narodil a udělám cokoli pro to, abych dívku mých snů ochránil,“ odpověděl Tadeáš.

Východní král se vrhl na Tadeáše, ale ten byl už dávno připraven. Král měl dlouhý, silný meč, zatímco Tadeáš pouze dýku. Anitě však došlo, že jen tato dýka

dokáže zabít Krále smrti. Boj byl dosti vyrovnaný. Když v tom Tadeáš nabral z ničeho nic síly a probodnul královo srdce. Ten se svalil k zemi a Tadeáš hned za ním. „Ty dýka byla prokletá, a proto vzala jak královu duši, tak tu mou,“ řekl Tadeáš potichu. Anita k němu rychle přiběhla. „Neodcházej.“ To byla jediná slova, která dokázala říct. „Uvidíme se v příštím životě, ale teď už je čas se probudit.“

Hned, jak tato slova dořekl, Anita se vzbudila. Bez dechu s očima otevřenými dokořán koukala na zeď. Uvnitř věděla, že to nebyl sen. Anita se připravila na den, a když poté sešla do čajového salonku, spatřila tam jeho. Seděl tam živý a zdravý. „Dobré ráno,“ pozdravila a poté se přidala k ostatním k čaji.
(opraveno)

anonymní příspěvek

Začalo to úplně nevinně...

Jmenuji se František Stříkačka. Ve dvaceti osmi letech jsem se dostal do nepříjemné situace. Dostal jsem se do dluhů a exekucí. Proto jsem se dočasně, kéž by jen dočasně, uchýlil ke své mamince.

I když mamince jsem se moc nezavděčil. Místo toho, abych se ze své situace snažil dostat, tak jsem jenom pil a koukal na fotbal. A máma na všechno byla sama, jelikož táta mámu opustil, když mi bylo osm. Byl jsem na dně.

Když najednou mi přijde dopis a v něm se píše, cituji: „Vím, v jaké jsi situaci. Dám ti nabídku. Zejtra v 9:00 před restaurací U Ponožky, pak se domluvíme.“ Neváhal jsem. Prostě jsem šel na domluvené místo. Čekal tam na mě muž v klobouku, brýlích a kabátu. Přišel jsem k němu a pozval mě na drink. Ten muž mi říká: „Tak to jsi ty, jo? Ty jsi ten s těma problémama?“ Jenom jsem kývl, protože, jsem byl podělaný strachy. Ten muž mi dal kufr a řekl mi: „V tom kufru jsou 2 kg kokainový pasty. Musíš to propašovat do Los Angeles. Věř mi, vyplatí se to, dostaneš za to 250 000 Kč.“ Já jsem kývl a vůbec mi nedocházela rizika, co to obnáší.

No tak jsem za týden vzal letenku a kufr a vyrazil jsem na letiště. Vešel jsem do letiště. Samozřejmě že se mě nějaký týpek zeptal, jestli nemám cígo. Ale nějak jsem došel k detektoru kovu. Prošel jsem a najednou ke mně přijde pán v modrém a říká: „Pojďte se mnou, pane.“ Tak říkám: „Ok, ok, jen žádný problémy.“ Samozřejmě že mi začali prohledávat kufr, tak si říkám: „Hmm, to je v háji.“ Nějakým zázrakem našli tu pastu a dostal jsem 50 let. A tak jsem se dostal do vězení.
(opraveno)

Kryštof Smolík, 7. A

Žáci 9. ročníku napsali v hodinách anglického jazyka recenze na své oblíbené filmy a seriály. Následující anglické texty přináší kromě tipů také vhled do toho, co naši žáci v dnešní době sledují. Chopte se tedy slovníku a nechte si poradit, jakým snímkem si zpřijemníte volný večer.

As Above, So Below

The movie *As Above, So Below* is directed by John Erick Dowdle who is an American director known mainly for horror movies. It was released in 2014 and stars Perdita Weeks, Ben Feldman, Edwin Hodge, François Civil, Marion Lambert and Ali Marhyar. Music in the movie is by Keefus Ciancia. It's 1h and 33m long. The movie won "Golden Trailer Awards 2015".

It's set in catacombs in Paris where it was filmed too.

The movie is from the first person perspective through camera. The movie starts with Scarlett searching for "Flamel's Philosopher's Stone" which should grant eternal life. Scarlett and the others find out that the Stone is hidden in the catacombs. When they find it, they decide to go back but they realize they are lost. Suddenly some of them start to vanish. Each of them starts to see bad things from their past and their memories haunt them and then kill them. When Scarlett sees her past mistakes, she realizes how bad she was and she learns from her mistakes and becomes a better person. That means she doesn't die once she gets from the catacombs.

I really liked this movie but I don't fully understand it. I will watch it again just so I can understand it better. There were some cringe moments but it was overall good.

Eliška Benešová, 9. B

IT (2017)

It is a horror movie directed by Andy Muschietti and based on the book *It* by Stephen King. It is the first film in the film series. The movie stars are Bill Skarsgård, Finn Wolfhard, Jackson Robert Scott. It was filmed on location in Toronto and the movie is one hundred and thirty-five minutes long. The movie is set in Derry in America in the 80s.

The movie is about a group of teens living in a small town in America, Derry. But when suddenly strange things start happening, like missing children, the group of teenage boys and one girl has to face their biggest fears in a fight against an evil clown Pennywise because one of the boys' brother is missing too and Bill wants to know what happened that day.

I like that movie because even if it is a horror movie, it's not that scary and when you are bored it's a good movie to see.

(opraveno)

anonymní příspěvek, 9. A

Dark Shadows

This movie was directed by Tim Burton. It stars Johnny Depp as Barnabas Collins, Eva Green as bad Angelique, Bella Heathcote as Victoria, Chloë Grace Moretz as Carolyn, Helena Bonham Carter as Dr. Julia Hoffman, Michelle Pfeiffer as Elizabeth Collins and Gulliver McGrath as David Collins. These are the most important characters. It is a fantasy, horror and comedy film based on the gothic series of the same name.

When Barnabas was young, he and his family built their house Collinwood. When he was older, he met a witch Angelique but she fell in love with him. The problem was that he had a girlfriend. Angelique was very, very angry and she wanted revenge. She was very powerful and she decided to control and kill Barnabas' girlfriend, then she made him a vampire. In the city Angelique said he was a vampire and people caught him and put him in an iron casket. After two centuries people found him but he was hungry so he killed them. He rode to Collinwood. There he met all his family and people who lived there. He found out that David sometimes met the ghost of his mother. His whole family thought he was sick and that was why he had a doctor Julia Hoffman. She was a psychologist. After 1 week Barnabas fell in love with Victoria. Victoria took care of Collins' children. One day Barnabas came to Julia's office because he needed help. Julia decided she would steal his blood because she wanted to be a vampire. Barnabas killed her (it was so sad for me). At the end Angelique came to the Collinwood, she wanted Barnabas back. Collins were fighting with Angelique and they won. Angelique wanted to kill Victoria but Barnabas saved her.

I really love this movie. I recommend it to everyone.

(opraveno)

Šárka Opavová, 9. B

Shadow & Bone

The TV series *Shadow & Bone* is based on a book series called *Grisha Trilogy* by Leigh Bardugo. The series was directed by Mairzee Almas. It hasn't got any Oscars or prizes.

The series is set in a fictional world Ravka and it was filmed on location in Budapest in Hungary and in Vancouver in Canada.

It stars Jessie Mei Li (as Alina Starkov), Ben Barnes (as general Kirigan), Freddy Carter (as Kaz Brekker), Archie Renaux (as Malyen Oretsev), Kit Young (as Jesper Fahey), Amita Suman (as Inej Ghafa) and many other people.

The series is about Alina Starkov, who is a mapmaker for the first army in a country called Ravka. The first army consists of common people and the second army consists of grishas. Grishas are people with magical powers. Ravka is divided into two parts (West Ravka and East Ravka) by the Fold. The Fold is a place made of the darkness and evil. In the Fold, there are monsters called volcras. Just a grisha who controls light can destroy the Fold. Alina finds out that she is that grisha.

I recommend *Shadow & Bone* to everybody. The series is full of action, twists, intense moments and there are also many funny scenes. You can watch it on Netflix.

(opraveno)

Káťa Filipová, 9.C

Black Swan

Black Swan was directed by Darren Aronofsky. Two main characters were played by Natalie Portman and Mila Kunis. Natalie played Nina Sayers and Mila played Lily. This movie is based on a book. The author of this book is Nassim Nicolas Taleb.

The story is set in New York. Movie was also filmed in New York.

The movie is about a young ballerina who gets her first big role as Odette/Odile. She gets really excited about it but at that moment, Lily comes on screen. Nina gets really scared when she finds out that the director of this performance starts to think that Lily might be better for this role. After this, she gets really scared so she does everything to keep this role for herself. She stops eating because she wants to be skinnier. Because she doesn't have enough energy for dancing, she starts fainting and she has hallucinations. She ends up being completely mad.

I really like this movie. It is really psychological and interesting. I dance ballet so I can really relate to her problems. I think that people really should watch it. People should know how tough ballet is. I really liked that Natalie Portman and Mila Kunis actually took ballet classes for better performance.

(opraveno)

Nela Šantorová, 9. B

Naruto

The TV show *Naruto* is based on the Japanese manga *Naruto* by Masashi Kishimoto. It's the most famous anime that is well-known all around the world. It was voted to be the best anime of the decade. The main character Naruto is voice acted by amazing Junko Takeuchi.

The TV show is set in a fictional world where Shinobi "ninjas" live. The main plot is set in a ninja village Konoha.

The TV show is about a young boy named, surprisingly, Naruto. He is an orphan and his dream is to become Hokage, the leader of the village and the most powerful ninja, so the people would acknowledge him. But to that point, there is a long way waiting for him.

For some reason, people are scared of Naruto but he doesn't know why. But it can't stop him. He's not giving up and in the end he becomes "Genin", the lowest ranked ninja. But it's a beginning of his great story. He joins the "Kakashi" team where he meets its leader, a legendary ninja Kakashi and then two other members that are also "Genins", Sakura, who Naruto is madly in love with and Sasuke, his best friend and rival. Together they go on missions and adventures.

I strongly recommend *Naruto*. It's just an amazing anime. It has action, comedy, drama. I swear, you won't get bored by this show. This TV show has an important message, that not giving up and having friends by your side can change even fate. It has sequel *Naruto Shippuden*. The story there is mad amazing and a lot of things from *Naruto* will start to make sense and it reveals a lot of secrets. Both of these shows are just amazing and simply must-watch. It's just an iconic TV show. However, do not skip *Naruto* and watch *Naruto Shippuden* right away. I know it may be tempting but you will miss a lot, believe me. It's my most favourite TV show and to anyone who loves action, comedy and anime, it's just a must-watch.

(opraveno)

Ema Rathouská, 9. C

Fate/stay night: Unlimited Blade Works

The animated series *Fate/Stay night: unlimited blade works* is based on the Japanese visual novel written and produced by Type-moon. The series is made by studio Ufotable and directed by Takahiro Miura.

The series is set in Fuyuki, Japan in the present time.

The series follows the story of Shirou Emiya, a high-school student and an amateur magus. Shirou unexpectedly joins the Holy Grail war which is a secret tournament for mages. The participants, known as masters, each summon their servant. Servants are reincarnated personifications of legendary historical heroes, for example King Arthur or Medusa. Servants are divided into seven classes – saber, archer, caster, lancer, assassin, rider and berserker. In order to win the Holy Grail war, you need to eliminate other participants or they can quit. If your servant dies, you lose as well. If you win, the Grail will grant you and your servant any wish you want, be it immortality or conquering the world. Shirou summons his servant, Saber, and then teams up with his classmate Rin Tohsaka, another master, and with her servant, Archer, who he dislikes.

I like the series a lot. It has action, loveable characters, great soundtrack and great fights with awesome animation and great theme. It has one sequel, *Fate/Zero*, and multiple spin-offs.

Sugma, 9. A

Z anglických prací dále uvádíme dva texty žákyň 7. ročníku na téma "The most dangerous or scariest moment of my life."²

Fictional story

18th March 2001 was a normal day, like any other. It was sunny and warm. I went to school in the morning. It was warm when I came to class so we opened the windows.

We had history for the first lesson. We learned about Leonardo da Vinci. In half an hour, someone said via the school radio: "School is closed today, meteorologists have issued a warning about a strong earthquake for this afternoon."

When the voice ended, I packed my things in my school bag and ran home. When I was at home, I took the most important things like food, drink and a torch and ran to hide in the cellar. When I was in the cellar, I closed the door and sat on the floor. There was a clock opposite of me. Every minute I looked at the clock and waited for the earthquake to come.

Five hours later, things around me began to move. I was waiting for the earthquake to go away. After six hours, things stopped moving around me. I didn't know if I could leave the cellar so I stayed there for a moment. After ten minutes, I decided to leave the cellar. I opened the door and went up the stairs. I went to the living room where we had a door to the garden. I went to the garden from where I saw our street. There were firemen on the street and they were cleaning our street. I went back to the house, cleaned up the fallen things and went to bed. In the morning when I woke up, our street was almost tidy. Later I went to school and everything looked normal again.

The scariest moment of my life

When I was around 5 years old, I fell from a window. But I am ahead of it. Let me get to the very beginning.

One sunny day my aunt and cousins visited our house. Since we were little kids we have had to take a nap after lunch, and we did. I was the last one to wake up so I calmly went downstairs to say "Hi" to my mom and aunt. After a fast snack I went back upstairs to change from my pyjamas. Of course I chose the fairy dress with the magic wand. I mean why not, am I right?

My sister and one of my cousins started shouting at me to come out to the garden but I couldn't hear them so I went closer to the fully opened window. And here's where the fun begins.

I leaned against the fully opened window and since that moment all I could feel was just an air pressure and then sudden pain that went through my whole body. I should mention, it was just from the first floor, but it still hurt a lot. After the pain, I heard my sister screaming for help. I don't remember anything else. I just know that I appeared at a hospital and that they told me I was just fine but I stayed there for a week, just in case. I'm glad I don't remember much from the hospital. I just know that they took my blood every night and that I was later forced to sleep in a bed for toddlers. I got a plush doll that I could colour myself. By the way my sister helped me colour her. And I'm pretty sure her name was Aneta.

I mean it was scary but now I joke about it. Anyway, I definitely would not recommend this to anyone. I would give it like 4 out of 10.

² Nejnebezpečnější nebo nejděsivější okamžik mého života